

«Επειδή εγώ είμαι σαράβαλο... πρέπει εσείς να πεινάσετε;» - Μία ιστορία «άλλης εποχής» από το facebook του συνάδελφου Στάθη Καστρίτη

Η εκμετάλλευση και τα παραδείγματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας είναι διαχρονικά πάντοτε πολλά, αλλά ιδιαίτερα την περίοδο της πανδημίας έχουν εκτοξευτεί στα ύψη, αφού η δικαιολογία βρίσκεται πάντοτε στην άκρη του χείλους πολλών εργοδοτών για την παραβίαση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Ένα άλλο φαινόμενο που βλέπουμε κατά τη διάρκεια της πανδημίας είναι ο πλήρης εκμηδενισμός και η αδιαφορία του επίσημου κράτους για τους ανθρώπους του πνεύματος και των τεχνών, που βεβαίως μέσα σε όλους αυτούς τους περιορισμούς δεν είχαν τη δυνατότητα να εργαστούν και συνεπώς πολλοί υποφέρουν, μην έχοντας τη δυνατότητα να έχουν τα προς το ζην. Αυτή η αδιαφορία είναι άλλωστε ενδεικτική και για το ρόλο που επιφυλάσσει η σύγχρονη καθεστηκυία τάξη στους καλλιτέχνες και τους πνευματικούς ανθρώπους του τόπου...

Ένα παράδειγμα ενός σπουδαίου ανθρώπου της τέχνης και η «διαφορετική» συμπεριφορά του ως εργοδότης, μας θυμίζει άλλες εποχές που σε κάποιους ακόμα υπήρχε το αίσθημα του δικαίου και της αλληλεγγύης... Το βρήκαμε στην προσωπική σελίδα του facebook του **συνάδελφου Στάθη Καστρίτη** (υπηρέτησε επί σειρά ετών στο κατάστημα Ιτέας) που βεβαίως είναι γνωστή η αγάπη και η καριέρα του στο θέατρο και την υποκριτική τέχνη και δεν είναι διόλου τυχαίο

ότι αναφέρεται σε έναν από τους σπουδαιότερους και πιο αγαπημένους ηθοποιούς του 20ού αιώνα, τον **Βασίλη Λογοθετίδη**.

Ο Βασίλης Λογοθετίδης το 1957
χρειάστηκε να χειρουργηθεί για
να βγάλει τη χοληδόχο κύστη του.
Σταμάτησε τις παραστάσεις

της θερινής περιόδου τον Σεπτέμβριο,
και με την προοπτική μιας σύντομης
παραμονής στον Ευαγγελισμό,
ανανέωσε
τα συμβόλαια των ηθοποιών του

για τη χειμερινή περίοδο από τον
Οκτώβριο.

Όμως, μετά την εγχείρηση,
ο γιατρός Θωμάς Δοξιάδης
του συνέστησε να μείνει στο κρεβάτι
και να μη βιαστεί να βγει,
ώστε να αποθεραπευτεί τελείως
προτού ξεκινήσει για την κοπιαστική
δουλειά της χειμερινής περιόδου,
πρόβες,
διπλές παραστάσεις κάθε μέρα
έργων που απαιτούσαν
τη διαρκή παρουσία του στη σκηνή,
τα γνωστά τρεχάματα, τα γέλια,
τα ξεφωνητά, το τάνισμα των νεύρων,
την αδιάλειπτη σωματική
και πνευματική υπερένταση.
Οι συνεργάτες του,
που του ήταν αφοσιωμένοι,
σκέφτηκαν να μην του ζητήσουν
την εφαρμογή του συμβολαίου τους
από τον Οκτώβριο,

αλλά να αναβάλλουν κι αυτοί
τις απαιτήσεις τους.
Ανέλαβαν λοιπόν, δύο από αυτούς,
– οι στενότερα δεμένοι μαζί του –
ο Ευάγγελος Πρωτοπαπάς
και ο Μιχάλης Παπαδάκης
να τον επισκεφτούν στον Ευαγγελισμό
και να του αναγγείλουν με λεπτότητα
την απόφασή τους.

Δεν πρόλαβαν να τελειώσουν!

Ο Βασίλης Λογοθετίδης
πετάχτηκε από το κρεβάτι.

– Ποιος σκέφτηκε αυτή τη βλακεία;

Επειδή εγώ είμαι σαράβαλο

και πότε το στομάχι μου,
(είχε επανειλημμένα εγχειριστεί

για έλκος του στομάχου),

πότε η χολή μου, πότε κάτι άλλο,

πρέπει εσείς να πεινάσετε;

Φέρτε μου από το συρτάρι

της ντουλάπας ένα τεφτεράκι.

(Ήταν ένα βιβλιάριο ταμιευτηρίου)

Πόσα χρήματα χρειάζονται
για να πληρωθείτε όλοι σας;
Έκανε το λογαριασμό,
έκοψε μια επιταγή
– αφήνοντας ένα
αξιοθρήνητο υπόλοιπο –
και την έδωσε στους κομιστές
της πρότασης των ηθοποιών του.

.....

Απόσπασμα από το βιβλίο:

"Θεατρικό Ημερολόγιο"

Πηγή: *logomnimon.wordpress.com*